

încheierile la care ajunge autorul datorându-se realităților de pe teren puse în evidență arheologic. Așteptăm cu interes apariția celorlalte două volume (conținând evoluția urbanistică dintre anii 1242–1347 și 1348–1686) care să completeze în mod fericit demersul început prin

lucrarea de față. Condițiile grafice ale lucrărilor apărute sub patronajul Arbeitskreis für Siebenbürgische Landeskunde sunt ca întotdeauna de o calitate ireproșabilă.

Adrian Ioniță

AL. ARTIMON, I. MITREA, *Bacău, reședință voievodală*, Bacău, 1996, 100 p., 51 fig.

Volumul este structurat astfel: I. Privire generală asupra cadrului natural (p. 11–13); II. Vechimea locuirii și continuitatea istorică în vatra orașului Bacău și împrejurimi: 1. Dovezi de locuire din cele mai vechi timpuri (p. 14–17); 2. Civilizația geto-dacilor din vatra orașului Bacău și împrejurimi (p. 18–21); 3. De la geto-daci la români: a) Așezarea din secolele IV–V de la Bacău – Curtea domnească (p. 22–25); b) Așezarea din secolele VI–VII de la Bacău – Curtea domnească (p. 25–29); III. Orașul medieval Bacău: 1. Geneza și evoluția orașelor în secolele XIV–XV (p. 41–52); 2. Orașul Bacău în vremea lui Ștefan cel Mare. Reședință voievodală (p. 52–56); 3. Bacăul și Alexandru

Voievod (p. 56–63); IV. Curtea domnească: 1. Rolul curților domnești din Moldova în evoluția istorică a orașelor (p. 63–66); 2. Evoluția și semnificația Curții domnești de la Bacău (p. 66–68): a) Casa domnească (p. 68–70); b) Turnul – locuință (p. 70–77); c) Biserica Precista (p. 77–82); d) Restaurarea și punerea în valoare a Curții domnești (p. 82–86).

Lucrarea mai cuprinde o introducere, concluzii și rezumat în limba franceză.

Calitatea grafică este satisfăcătoare, ne așteptăm la mai mult însă în ceea ce privește conținutul.

Adrian Ioniță

ADRIAN ANDREI RUSU, *Ctitori și biserici din Țara Hațegului până la 1700*, Satu Mare, 1997, 386 p., 16 pl., 54 fig. în text, 25 tabele

Lucrarea cercetătorului clujean se deschide cu o notă subiectivă (p. 7–8) urmată de introducerea propriu-zisă (p. 9–19). Nucleul volumului este structurat în două părți mari cuprinzând mai multe capitole și subcapitole după cum urmează: I. Ctitorii: a) Feudalitatea Hațegului și Biserica: 1. Evoluții nobiliare (p. 20–31); 2. Defecțiunile confesionale. Limite și urmări (p. 32–53); 3. Ctitoririle (p. 54–62); b) Pagini din istoria Bisericii locale: 1. Preoții (p. 63–67); 2. Protopopiatul (p. 68–71); 3. Ideea episcopală și urmele ei (p. 72–77); c) Sinteza culturală (p. 78–90). II. Bisericile: 1. Sihăstriile (p. 91–93); 2. Mănăstirile (p. 94–140); 3. Bisericile de mir (p. 141–332). Urmează încheierea (p. 333–334) și anexele cuprinzând: lista tabelor genealogice (p. 335);

lista ilustrațiilor (p. 336–338); izvoare (p. 339–340); bibliografie și abrevieri (p. 341–347); rezumat în limba germană (p. 348–363) și indice de nume (p. 364–386).

Lucrarea caracterizată de însuși autor ca fiind „încă un volum dedicat Hațegului” care nu-și propune să trateze „exhaustiv tot ceea ce se poate scrie despre el” reunește un număr de 63 de ctitoriri bisericesti și mănăstirești cu o bogată informație istorico-arheologică, oferind și o viziune nouă asupra catolicizării elitelor românești din Hațeg. Deși redactat pe computer și tipărit în condiții grafice bune, în volum s-au strecurat o serie de greșeli care au scăpat ultimei corecturi.

Adrian Ioniță